

ชมรมเวชบุคคลคาทอลิก

ชุมชนแห่งความเชื่อ ปฏิบัติ และประกาศข่าวดี

จดหมายข่าวเดือนมกราคม ๒๕๖๓

เราไปหาพระ หรือ พระมาหาเรา (ควันทรงจากมิชซาคืนคริสต์มาส)

ปกติผมและครอบครัวจะไปร่วมพิธีมิชซาคืนวันคริสต์มาสที่วัดเซนต์หลุยส์ มิชซาที่นี้เริ่มสี่ทุ่ม แต่กว่าจะเสร็จส่วนใหญ่อายุใกล้เที่ยงคืน พออายุมากขึ้นเราจะเข้านอนเร็ว พอสี่ทุ่มก็ง่วงจัดแล้ว การไปร่วมมิชซาคืนวันก่อนคริสต์มาสจึงต้องพยายามถ่างตา แต่ส่วนใหญ่ก็จะพ่ายแพ้หลับประหงกไม่เป็นท่า ตอนพอเริ่มเทศน์ แต่ปีนี้แปลกที่ไม่หลับเลย เพราะใช้เวลาครุ่นคิดอะไรบางอย่างอยู่

ด้วยความที่คนมาวัดกันแน่น ในโบสถ์และลานที่ใช้จอดรถก็เต็มไปด้วยผู้คนที่มาร่วมพิธี ผมจึงต้องหลบมานั่งในศาลาสวดศพที่มีการถ่ายทอดวงจรปิดพิธีมิชซาในวัดออกมาให้ชม ศาลาสวดศพชื่อก็บอกอยู่แล้วว่าเป็นสถานที่ที่ใช้สวดอุทิศคำภาวนาเพื่อให้ผู้ตายได้กลับไปหาพระ มาที่ศาลานี้ก็มักจะเป็นบรรยากาศเศร้าโศก แต่วันคริสต์มาสเป็นบรรยากาศแห่งความชื่นชมยินดีและร่าเริง การมานั่งร่วมมิชซาวันคริสต์มาสในศาลาสวดศพจึงชวนให้ฉุกละหุกคิดว่า อะไรคือความหมายที่แท้จริงของวันคริสต์มาส และทำไมเราต้องยินดีกันด้วย คิดอยู่นานก็ไม่ตกผลึก จนกระทั่งคุณพ่อชาญชัย ทิวไผ่งาม คุณพ่อเจ้าวัดเซนต์หลุยส์ ประธานในพิธีมิชซาบอกว่าจะไม่เทศน์นาน จะเทศน์ตามข้อคิดเรื่องถ้าพระกุมารของโป๊ปฟรานซิส พร้อมเชิญชวนให้อ่านในกระดาศที่พิมพ์แจก เนื้อหาสาระสำคัญคือถ้าพระกุมารเตือนให้เราเข้าใจความหมายที่แท้จริงของวันคริสต์มาส วันที่พระเยซูคริสต์เจ้าเลือกมาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อมานำพาเรากลับสู่สวรรค์ หรือพูดง่าย ๆ คือพระองค์มาหาเรา โดยไม่ต้องให้เราไปหาพระองค์

ช่วงที่ผมรับราชการ เมื่อไรก็ตามที่รัฐมนตรี หรือปลัดกระทรวง หรืออธิบดีสั่งให้ไปพบ ต้องถือ
ว่าไม่น่าอภิมภยเท่าไร ไม่ใช่เพราะเราจะโตนเล่นงาน แต่เพราะเราต้องเสียเวลาไปนั่งรอ ยิ่งระดับสูง
เท่าไรก็มักจะมีชั้นมีตอรอนานขึ้นไปอีก ในทางกลับกันสมัยทำงานที่โรงพยาบาลชุมชน ปรากฏว่ามี
อาจารย์ผู้ใหญ่บางท่านเดินทางมาเยี่ยมแบบไม่มีปีไม่มีขลุ่ย มาแบบเรียบง่าย ไม่ต้องมีพิธีต้อนรับขับสู้
มากินข้าวที่โรงอาหาร ถามสารทุกข์สุกดิบว่าพวกเรามีปัญหาอะไรหรือไม่ พอเราบอกปัญหาท่านก็จะ
จุดใส่สมุดเล่มเล็ก พอกลับไปก็จะส่งความช่วยเหลือตามมา บางครั้งเห็นเรากำลังต้องเข้าผ่าตัด ท่าน
ก็ขอเปลี่ยนเสื้อตามเข้าไปช่วยด้วย สิ่งเหล่านี้ทำให้เรายินดี ทำให้เรารู้สึกว่าเรามีคุณค่าและท่านรัก
เป็นห่วง

โรงพยาบาลชุมชนที่เคยทำงานในสมัยก่อนนั้น คนไข้ต้องออกจากหมู่บ้านแต่เช้าเพื่อมาให้ทัน
ช่วงเวลาที่ตรวจตามที่หมอนัด แต่ไม่ใช่มาแล้วได้ตรวจเลย หลายครั้งต้องรออยู่สามชั่วโมงเพื่อจะได้
พบแพทย์ตรวจสามนาทีก่อน หรือบางครั้งรอจนถึงเที่ยงก็ยังไม่ได้ตรวจ คนไข้ต้องขอให้หมอตระจตออย่า
เพิ่งหยุดทานข้าวเที่ยง เพราะรถกลับเข้าหมู่บ้านจะออกตอนบ่ายโมง หากพลาดคันนี้ก็ต้องเหมารถ
กลับเสียเงินมากมาย การไปหาหมอและต้องรอตรวจจึงเป็นช่วงเวลาที่น่าเบื่อหน่ายและเพิ่มความทุกข์

วันคริสต์มาสนั้นเป็นวันที่พระคริสต์เจ้าเสด็จมาหาเรา เราแต่ละคนก็ไม่ใช้คนที่เหมาะสมควรที่
ท่านจะมาหา แต่ก็เพราะความที่เราเป็นคนที่ยังวังวนกับความผิดพลาดและมีปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะ
ฝ่ายจิตใจ พระองค์จึงเลือกที่จะเดินทางจากสวรรค์มาอยู่ด้วย และเวลาที่พระองค์มานั้นมาแบบ
พระกุมารในรางหญ้า มาแบบตัวเปล่าไม่มีลาภ ยศ ชื่อเสียง ข้าทาสบริวารห้อมล้อม มาแบบยากจน
เรียบง่าย ไม่ยึดติดกับสิ่งต่างๆฝ่ายโลก มาดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่าง

ความสำคัญและคุณค่าจึงไม่ใช่เพียงแค่เราพยายามไปหาพระ แต่เป็นความเมตตาที่พระองค์
มาหาเรา ปีใหม่นี้ขอให้เราเพียงเปิดประตูใจต้อนรับพระองค์มาร่วมทุกข์สุขกับพวกเราในทุกๆวัน หาก
เราเต็มใจเราจะได้พบกับความยินดี

นายแพทย์ค่านวณ อึ้งชูศักดิ์

ประธานชมรมเวชบุคคลคาทอลิกแห่งประเทศไทย

kum.ungchusak@gmail.com